

Odkar leta bacek za Jankom, je v hiši novo življenje. Bacek se Janka kar nič ne naveliča in Janko ne backa, in tako sta vedno skupaj!

Še večje veselje je zavladelo po hiši, ko je dobil Janko sestrico Anico! Tako majhna je, tako srčkana kakor najlepša igračica. In nekega jutra je začudeno vprašal mamico: „Zakaj pa naša Anica ne moli?“ Mamica mu je povedala, da je še premajhna. Janko ima Anico jako rad. Tudi backu je povedal, da jo ima rad, in če bo pridno jedel travico, mu jo pokaže. Janko še ne hodi v šolo. Pozna pa že gospode učitelje. Kadar sreča tega ali onega, vzame brž čepico z glave in ga pozdravi. Z gospodom učiteljem Blažičem sta pa prava prijatelja. Kadar pride k njegovemu očetu, ga takoj odvede h klavirju in pravi: „Gospod Blažič, le zaigrajte, jaz bom pa pel!“

Gospod igra, Janko pa poje, kar ve in zna.

Tako je Janko vedno vesel in dobre volje! — Časih pa, kadar ga takoj zjutraj zasrbi nosek, je ves dan neroden in nagajiv. Solnce se skrije; oblačno je, megleno, bacek ni dobre volje. Janko tudi ne. Vse je narobe.

Usteca se nabere v šobico, prva debela solza se zaleskeče v očeh in privabi sto drugih, ki polzejo po debelih ličecih in se razlezejo na okrogli bradi. Pa pride dobra mama, potolaži svojega Janka, in zopet je vse veselo! Vse se smeje: oči, nosek, ličeca, kodrčki trepečejo kakor žitno klasje v lahnem vetrčku! — Tako živi Janko prav lepo otroško življenje. Vsi ga imajo radi, zato ker je priden in vljuden. Ko želi staršem mirno, lahko noč, sladko zaspi.

Gotovo sanja, da je velik, da hodi v šolo, da je priden in učen. Saj si tako želi v šolo! Ta želja se mu tudi izpolni. A moja želja je, da ostane ta srčkani junaček vedno priden, poslušen in ubogljiv. Tako se razvije sčasoma res v pravega učenjaka!

Golob.

Spisal *F. G. Hrastničan.*

o cesti je šel človek in je izgubil košček kruha. Priletela je jata golobov. Vsak je hotel imeti kruh zase. Najmočnejši izmed njih ga vzame v kljunček in zleti z njim na streho. Ostali sfrče seveda za njim. Dolgo se prepirajo med seboj, zakaj vsak hoče imeti kruh zase.

Na cesti pa je ostal še en golob in ta je pobiral, kar je padalo s strehe. Oni so se prepirali, ta pa je užival. Kjer se jih več prepira, ima vedno eden dobiček.

